

Nazwa przedmiotu: Techniki kompozytorskie XX w		
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Twórczości, Interpretacji, Edukacji i Produkcji Muzycznej		Rok akademicki: 2021/2022
Kierunek: kompozycja i teoria muzyki		Specjalność: Kompozycja muzyki filmowej
Forma studiów: stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Status przedmiotu: moduł specjalistyczny
Rodzaj studiów: pierwszego stopnia	Forma zajęć: zajęcia grupowe, wykład	Język przedmiotu: polski
Koordynator przedmiotu	prof. dr hab. Ewa Kowalska-Zajac	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Ewa Kowalska-Zajac mgr Kosma Szust	
Cele przedmiotu	Uzyskanie wiedzy w zakresie europejskiej twórczości kompozytorskiej I połowy XX wieku oraz umiejętności efektywnego wykorzystania praktycznego zdobytych wiadomości.	
Wymagania wstępne	Wiedza nabyta na II roku studiów pierwszego stopnia.	
Kategorie efektów	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	Absolwent zna i rozumie europejską twórczość kompozytorską XX wieku oraz jej związki z innymi dziedzinami sztuki – literaturą i plastyką.	6WG_8
Umiejętności	Absolwent potrafi tworzyć kompozycje muzyczne (także w różnych stylach).	6UW_1
Kompetencje społeczne	Absolwent jest gotów do podejmowania samodzielnych, niezależnych prac, wykazując się przy tym gromadzeniem, analizowaniem i interpretowaniem elementów niezbędnych do podejmowania zadań oraz kształtowaniem wewnętrznej motywacji i własnej organizacji pracy.	6KR_2
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		Liczba godzin
1. Zapoznanie z technikami kompozytorskimi używanymi przez najważniejszych twórców z I połowy XX wieku. 2. Poznanie terminologii oraz zakresu pojęcia technik kompozytorskich. 3. Analiza partytur muzyki XX wieku wspierana wybranymi fragmentami nagrań. 4. Przystwojenie umiejętności kształtowania we własnych próbach kompozytorskich poszczególnych elementów dzieła muzycznego według kryteriów charakterystycznych dla danej techniki kompozytorskiej, wyznaczonych w wyniku integralnej analizy wybranych kompozycji – rozwiązywanie zadań kompozytorskich w oparciu o wskazane przykłady. 5. Praktyczne zastosowanie różnych systemów skalowych oraz organizacji materiału dźwiękowego.		30
Metody kształcenia	Wykład ilustrowany wybranymi fragmentami nagrań, analiza wybranych partytur.	
Warunki zaliczenia	Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się <i>1 pkt ECTS = 30 godzin pracy studenta (zajęcia + praca własna)</i> Ocenie podlega przedstawiony na piśmie rezultat ćwiczeń kompozytorskich pod kątem poprawności zastosowanej techniki, samodzielnych analiz utworów oraz ustne sprawdzenie nabytej podczas wykładów i z lektury wiedzy o muzyce I połowy XX wieku.	

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
ECTS					2	
Ogólna liczba godzin					30	
Rodzaj zaliczenia					Zs	
Literatura podstawowa						
Gołąb M., <i>Dodekafonia</i> , Bydgoszcz 1987 Zieliński T., <i>Problemy harmoniki nowoczesnej</i> , Kraków 1983.						
Literatura uzupełniająca						
Antokoletz E., <i>Muzyka XX wieku</i> , Inowrocław 2009. Gołąb M., <i>Muzyczna moderna w XX wieku</i> , Wrocław 2011.						
Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu						
Data	Imię i nazwisko			Czego dotyczy modyfikacja		
01.12.2021	Ewa Kowalska-Zajac			Dostosowanie do nowego formularza opisu przedmiotu.		

Sposoby realizacji i weryfikacji efektów uczenia się zostały dopasowane do sytuacji epidemiologicznej wewnętrznymi aktami prawnymi Uczelni.